కవితా కౌముది

చిత్రాలు: రఘునాథ్ దెందుకూరి

లక్ష్మీం..క్షీర సముద్రరాజ తనయాం..

ఎమ్వీయస్ రామ్ ప్రసాద్
నార్వే

ఎన్నడూ కానమీ
అన్నట్టు జారెమీ
నేటి ఎకానమీ
ఓ లచ్చుమమ్మా!

తరిగె బుల్లిష్ ఘనత
'బేరు' మన్నది జనత
'షాకు' మార్కెట్ చరిత
ఓ లచ్చుమమ్మా!

వలచి వచ్చును సొమ్ము
వొలిచి, మిగుల్చు దుమ్ము
లక్ష్మి చంచలమ్ము
ఓ లచ్చుమమ్మా!

మారు చంద్రుని కళలు

చంద్ర సహోదరి హొయలు

పాల సంద్రపు అలలు

ఓ లచ్చుమమ్మా!

తొలగి చీకటి రేయి

వెలుగు రేకల హాయి

కలుగు సత్యమోయి

ఓ లచ్చుమమ్మా!

కొత్త ఆశల ప్రోది

ఆగామి ఉగాది

శుభకామనే పునాది

ఓ లచ్చుమమ్మా!

భావాలు

చావలి విజయ

ఆస్ట్రేలియా

కన్నులెర్రనై

భ్రుకుటి ముడిచి

ముక్కుపుటాలదర

కొరకొర చూపులతో

విసవిసనడకలతో

భావావేశ మోము ప్రకటితం చేసేది - కోపం

కన్నులరమోడ్పులై

వాలుజడ వేలాడ

వోపలేని తమకముతో

మిసమిస వన్నెలతో
కొసరు వాలుచూపులతో
భావాభినయ విన్యాసం చూపేది - తాపం

కన్నులు ప్రజ్వరిల్లగా

క్రోధావేశం ప్రస్ఫుటితమౌతూ
వణుకుతూ మంత్రోచ్చారణ సల్పుతూ
జారిపోయిన వివేకముతో
అదుపుతప్పిన అహంకారముతో
భావోద్రేకం ప్రస్ఫురించేది - శాపం

కనులు మూసి
ప్రశాంత నగవుతో
మౌన ముద్రలో ధ్యానిస్తూ
పరిశుద్ధ మనముతో
పరిసరాల మమేకముతో
భావనామాత్ర జగత్తులో విహరించేది - జపం

కనులల్లాడుతూ
చిలిపినవ్వుని ప్రదర్శిస్తూ
మనఃస్థితిని నెమ్మదిపరుస్తూ
కదిలే కన్నులలో
అల్లరిచూపులతో
భావప్రకటనా దృశ్యాన్ని మాయం చేసే యత్నం - నెపం!

***

తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

హేమ వెంపటి

తమస్సు క్రమ్ముతోందని మనస్సును
చెదరనీకు సుమ్మి నేస్తం!
కాలంతో కలబడుతూనే నువ్వు
కదలిపో మునుముందుకి శీఘ్రం!
వేకువ వచ్చే జాడకోసమై
వెతికిచూడు ఇంకొంతసేపు మిత్రమా!
వేకువ రాక చూసి వికసించాలని
వేచిచూడవా సుమ ప్రసవాలు?
చీకటి శాశ్వతం కాదు ఇలలో
వెన్నంటే వుంటుంది వెలుగు కూడా
కాలచక్రపు ఇరుసు ఎపుడూ
కదలకుండా నిలిచిపోదు కదా!
గమ్యమేదో తెలియకున్నా
గడచిపోవా దివారాత్రాలు!
రాత్రి గడవగానే వస్తుంది పవలు
పవలు ముగిసాక రాత్రి రాక సహజం,
అనంతమౌ కాల గమనంలో
ఆగక సాగే పయనమిది!
నిరంతరం క్రిందుమీదౌతూ
నిత్యం కదిలే కదిలే చక్రగమనం!
ఓరిమితో వేచిఉంటివా త్వరలో
వస్తుందిలే వెలుగు జిలుగు నీకై
ఆశ వదలక సాగు ముందుకు
"తమసోమా జ్యోతిర్గమయ"!

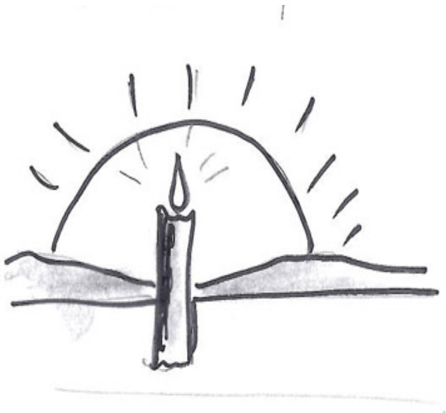

చివరి మజిలీలో కలిసిన స్నేహమా!

మిరియాల శ్రీ సత్య భ్రమరార్జున ఫణి ప్రదీప్

గదిలోపల నేను, గది బయట ఆమె

నాకు తెలుసు తను నాకోసమే వచ్చిందని,
కానీ ఎందుకో గుమ్మం బయటే ఆగింది
ఈ సారైనా నేనే తనని పలకరిస్తానన్న ఆశేమో!

నాకు ఆమెను పలకరించాలని ఉన్నా
మనసులో ఎక్కడో వద్దనే అనిపిస్తోంది

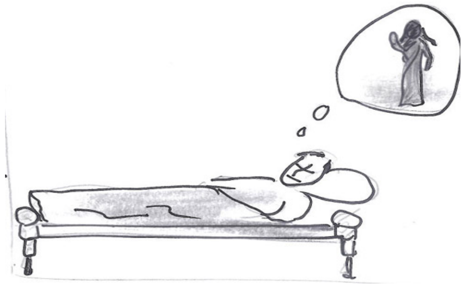

నాకు –
తనంటే కోపమా? ఏమో, తను కనిపిస్తే సర్వం మరచి గాలిలో తేలతానేమో
తనంటే భయమా? ఏమో ఈ సమాజం దృష్టిలో ఇక నేనుండననే భయమేమో
తనంటే అభిమానమా? ఏమో , నా కష్టాలన్నీ దూరం చేస్తుందనేమో

మాది జన్మజన్మల అనుబంధమైనా
ఆమెతో నాకెప్పుడూ తొలిపరిచయమే

ఎవరామె, నా అర్ధాంగి కాదు
నా ప్రేయసి కాదు
ఆమె లేకుండా నా జీవితం పూర్తికాదు

నా దేహపు చివరి మజిలీలో కలవబోతున్న స్నేహమామె
నా అనంత జీవనయాత్రలో మరో మజిలీకి శ్రీకారమామె!
(తుదిక్షణాల్లో చేరువయ్యే మృత్యుదేవతని వర్ణించే ప్రయత్నం)

ఆ వైపే

డా.చిల్లర భవానీ దేవి
హైదరాబాదు

ఈ మట్టి మత్తుగా ఆకర్షిస్తుంది
సుతిమెత్తని మాటలా!
ఈ సముద్రం ఆకర్షణీయంగా కట్టి పడేస్తుంది
దృశ్యాన్ని వరించిన కనుపాపలా!
ఈ గాలి మురళీగానంలా సోకుతుంది
మమకారం నిండిన స్పర్శలా!
ఈ ఆకాశం నిలువునా కమ్మేస్తుంది
ఆవరించిన పొగమంచు రూపంలా!
ఈ దాహాగ్ని రగుల్తుంది
అనుక్షణం జ్వలించే వేదనలా!
పంచభూతాలు దాచుకున్న నేను
మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ వైపే తిరిగి చూస్తున్నాను
గమ్యాన్ని అన్వేషిస్తూ !
ఆ వైపే నడుస్తూ !!

వసంతం

డా.గోపాల్ నేమాన

చెవిలోన బ్లూటూతు
చేతిలో బ్లాక్ బెర్రీ
ఎదురుగుండా టి.వి.
ఒడిలోన లేప్ టాపు
పక్క టేబిల్ పైన కోకు
మధ్య తట్టి, తట్టి అరుస్తున్న కొడుకు

సడన్ గా గుర్తుకొచ్చాడు నాకు
ఒక అష్టావధాని
కాదు సాఫ్ట్వేరు ఇంజినీరు 'నానీ'!

ఊళ్ళో అంతా ఇంతా కాదు పరపతి
ఇండియా వెళ్ళినప్పుడల్లా వెళ్తాడు సైడ్ ట్రిప్ తిరుపతి
ఇంటినిండా ఇండియా మెమరబీలియాలు
దేవాలయాలలో నేమి, పార్టీలలోనేమి
పట్టు చీరెల పెరేడులేమి, పట్టపగలులా
వెలుగు నగల ధగధగలేమి
వాని దన్నుతోని పూజారి పైలట్టాయె
దేవుని దర్శనంబే సులువు, పూజారి గగనమాయె

పక్క వ్యాపారాలేమి, వ్యాసంగాలేమి
వేసంగి చోటులేమి, వెలితిలేని బతుకేమి
వ్రతాలు,హోమాలకి కొదవేమి
బాబాలు, స్వాములార్ల పాదాభివందనాలేమి
వాని నిర్వాహ దక్షతలకు అభివందనాలేమి

వచ్చెనపుడొక ఆర్థిక సునామి
దానితో సర్వమ్ము తుడిచిపెట్టుకుపోయె
ఇల్లువాకిలి సర్వమ్ము బాంకు పాలాయె
ఏమి లాభము శతకోటి రామనామ జపము
చేయుమయ నిత్యము 'ఓ బామ" జపము
దక్షహోమము విధ్వంసమాయె
లెమ్ము భస్మరాశి నుంచి ఫీనిక్సులాగ

తిరిగి బతుకునెట్లు సాధింతువయ్య
కలలుగన్న ప్రవాసాంధ్ర దొరబాబు కదయ్య
మాతృభూమి నిన్ను మరల రమ్మనియె
నీ తల్లి నిన్నెపుడు ఒడిలోన నుంచి
నీ శిరమ్ము నిమురు వాత్సల్యమ్ముతోను

బ్రతుకునేర్పు గుణపాఠమెంత విలువ?
సాగు ముందు దాని సంతరించుకొనుచు
అదిగో..! నూతన వసంతము ఆసన్నమాయె
ప్రకృతి లేలేత చిగురు తొడుగుకొనియె
పూలగుత్తులు వికసించు త్వరలోనే ముదముగూర్ప
ప్రకృతి పరమాత్మ రెండు ఒక్కటేయన్న
నిత్య సత్యము మదిలోన నిలుపుకొనుము..!

రసరేఖలు

బచ్చోటి శ్రీధర్

అంతు తెలియని చింతతో అచట నీవు
ఎదురు తెన్నులు చూచుచునిచటనేను
ఎన్ని దినములనిట్లు లెక్కింపవలెనో!
ఎంత కాలమీ యెద బరువెక్కవలెనో!

ఎన్ని హిమ సుమంబుల పరికింపవలెనో!
ఎన్ని వర్షబిందువుల లెక్కింపవలెనో!
ఎన్ని ఉదయ సంధ్యల తిలకింపవలెనో!
ఎన్ని నక్షత్ర రాశులనెన్నవలెనో!

కన్నులందున యుందువు కనను నిన్ను
ఇంట తిరుగాడుచున్న నిన్నెరుగలేను
ఇంత చేరువలో గూడ నెంత యెడమొ!
ఇంత యెడబాటులో సాన్నిహిత్యమెంతొ!

ఈ మతి భ్రమణ మది యింకెన్ని నాళ్ళొ!
ఈ రహస్యబాష్పమ్ము లింకెన్ని నాళ్ళొ!
ఈ విగతజీవనమ్మదికింకెన్ని నాళ్ళొ!
ఇచటకీ వరుదెంచకింకెన్ని నాళ్ళొ!

హృదయమెల్లను నీ కడ వదలి వైచి
శూన్య దేహంబుతోనిట సొక్కుచుంటి
కనులకందని దూరముల్ కరగునెపుడు?
దరికి చేరెడు మార్గమ్మునరయుటెపుడు?